

7600234@gmail.com

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא
בדף היומי

גיטין דף ס"ז למסקנא

לומד יקר!

שילבנו בתוך הסיכום, את כל הסוגיא של 'אומר אמרו' הנמשך עד סוף ס"ז ע"א, הענינים האחרים שנזכרו בדף ס"ז יובאו במקומם בס"ד.

ב/חברי המערכת

דף ס"ז ע"א

א. בראשונה היו אומרים, היוצא ליהרג בקולר, ואמר כתבו גט לאשתי, אע"פ שלא אמר תנו, יכתבו ויתנו, שמחמת פחדו לא פירש שיתנו. חזרו לומר אף המפרש והיוצא בשיירא, ולרבי שמעון שזורי גם המסוכן.

ב. יוצא בקולר שאמר תנו ארבע מאות זוז לפלוני מיינן שיש לי במקום פלוני, ו"א שקנה בלא קנין. ואע"פ שמתנת שכיב מרע במקצת צריכה קנין, מצוה מחמת מיתה אינו צריך. ויש לו אחריות מכל היין, שאם החמיץ מקצתו, או שמכרו היורשים מקצתו ואבדו המעות, נוטל מן השאר. וי"א שלא קנה רק אם אמר שיתנו לו 'יין' או 'דמי יין', אבל אם אמר 'דמים מיינן' לא קנה כלום, שאין עושים דמים מיינן.

ג. מי שהיה מושלך לבור, ואמר כל השומע את קולו יכתוב גט לאשתי, ופירש שמו ושם עירו, אם אין לחשוש שהוא שד, כגון שראו לו דמות אדם ואת צילו וצל צילו, יכתבו ויתנו גם אם אין מכירין אותו.

ד. בריא שאמר 'כתבו גט לאשתי' ולא אמר תנו, אין כותבין ונותנין, שרצה לשחק בה. ואם הוכיח סופו על תחילתו, כגון שעלה לגג והפיל את עצמו ומת, הרי זה גט.

ה. האומר לשלשה שנים מכס יכתבו גט לאשתי, והיה בהם אב ובן, ומת האב, י"א שלא יכתוב הבן את הגט עם האחר, שאין אדם עושה שליח לבן במקום האב. וי"א שיכול לכתוב גט עם האחר, שאדם עושה שליח לבן במקום האב. וכן הלכה.

דף ס"ז ע"ב - ס"ז ע"א

א. אמר הבעל לשנים או לשלשה: 'כתבו ותנו' גט לאשתי, יתחמו הם עצמן על הגט ויתנו, אבל לא יאמרו לאחרים לחתום, שמינה אותם לעדים, ולא לבית דין לצוות על אחרים.

ב. אמר 'תנו' גט לאשתי: לשנים, יחתמו הם עצמם ויתנו, שאינם בית דין ונתכוון לעשותם לעדים. אמר לשלשה, לרבי מאיר רשאיין לומר לאחרים שיכתבו ויחתמו, שעשאן בית דין. ולרבי יוסי, אפילו אמר כן לבית דין הגדול שבירושלים יחתמו הם עצמם, כי 'מילי לא מימסרי לשליח'.

ג. אמר לשנים: אמרו לסופר ויכתוב, לפלוני ופלוני ויחתום, לשיטת רבי מאיר: כשר. אבל אין לעשות כן לכתחילה, שמא תשכור האדם עדים שיאמרו בשם בעלה לסופר שיכתוב ולשנים אחרים שיחתמו. ואע"פ שאין חוששין שעדים יעשו מעשה ויחתמו בשקר, על דיבור אנו חוששים. ואם אמר להם אמרו לסופר ואתם חתומו, י"א שמותר גם לכתחילה וי"א שלא יעשו כן לכתחילה (גזירה שמא יתירו גם באומר אמרו לאחרים ויחתמו). לשיטת רבי יוסי: כל אומר אמרו פסול (מסקנת הגמרא ע"פ רש"י סז. ד"ה אלא).

ד. שמואל פסק הלכה כשאמר לשלשה 'תנו' כרבי יוסי, ש'מילי לא מימסרי לשליח', ויחתמו הם בעצמן. וב'אומר אמרו' פסק כרבי מאיר שאומרים לאחר וכותב. ולפי שיטתו נסתפק אם אמר לשנים כתבו ותנו ואמרו לסופר שיכתוב וחתמו הם, אם כתבו הכוונה גם על כתיבת הגט, או שכוונתו על חתימת ידיהם, אבל על כתיבת הגט נעשה כ'אומר אמרו' שהוא כשר לשיטתו.

ו. גט שחתם עליו סופר ועד אחד, לרבי מאיר פסול, שמא הבעל ציוה לאחד שיאמר לסופר לכתוב ולאחרים לחתום, והשליח חשש שיתבייש הסופר בכך שאין מקבלין אותו לעד, וציוהו לחתום. ולרבי יוסי כשר, שאין לחוש שהבעל ציוה לאחר שיאמר לאחרים לכתוב ולחתום, כי 'מילי לא מימסרי לשליח' גם באומר אמרו.

יטטטטטטטטטטטט

לומד יקרו אם לדעתך יש טעות בחומר, או אם שמת לב לשגיאת כתיב, או אם יש לך כל הערה אחרת. לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר לכתובת:

7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הרף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com